

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ของพ่อคือผู้เป็นนาย ลูกไม่ได้มาลี้ภัยอยู่กับพ่อ ผู้เป็นลูกไม่ต้องลี้ภัยอยู่กับพ่อของพวกเขา
- คำถาม:** ลูกควรไตร่ตรองประเด็นใดอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่มายาจะไม่ทำให้ลูกเป็นทุกข์?
- คำตอบ:** ลูกได้มาหาพ่อแล้ว ถึงแม้ว่าท่านจะไม่มีตัวตน ท่านก็คือบาบาของเรา, ครูของเรา และเป็นสัจธรรมของเรา ด้วยเช่นกัน เป็นพ่อที่ไม่มีตัวตนที่สอนพวกเราดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน หากลูกไตร่ตรองประเด็นนี้ในสติปัญญาอย่างสม่ำเสมอ พรอทของความสุขของลูกจะอยู่ในระดับสูง และมายาจะไม่ทำให้ลูกทุกข์ระทม

โอมซานติ พ่อตรีมูรติอธิบายแก่ลูกๆ ว่าท่านคือพ่อตรีมูรติ ผู้สร้างของทั้งสามคือพ่อของทุกคน เพราะมีเพียงพ่อนั้นเท่านั้นคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกคือลูกๆ ของท่าน เช่นที่พ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ในท่านองเดียวกันลูกๆ ดวงวิญญาณก็เป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้นด้วยเช่นกัน พ่อได้อธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่านี่คือละคร ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในละครเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อก็มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อสอนพวกเราด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้มาลี้ภัย คำพูดเหล่านี้ “ฉันได้ลี้ภัยอยู่กับท่าน” เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เป็นลูกจะขอลี้ภัยอยู่กับพ่อของเขาหรือไม่? ลูกๆ นั้นคือผู้เป็นนาย ลูกๆ ไม่ได้ลี้ภัยอยู่กับพ่อ พ่อได้ทำให้ลูกๆ เป็นของท่าน และลูกๆ ก็ได้ทำให้พ่อเป็นของพวกเขา ลูกๆ เรียกหาพ่อ: โอ้ บาบ่า ได้โปรดมา! มาและพาพวกเรากลับบ้าน นั่นคือ: โปรดให้อาณาจักรแก่เรา นั่นคือดินแดนแห่งความสงบและอีกหนึ่งคือดินแดนแห่งความสุข ดินแดนแห่งความสุขคือทรัพย์สินสมบัติของพ่อ และดินแดนของความทุกข์คือทรัพย์สินสมบัติของราวัน ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ในการติดกับตัวกิเลสทั้งห้า เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าลูกได้มาหาพ่อ แม้ว่าท่านจะไม่มีตัวตน ท่านคือพ่อและครู ผู้เดียวที่สอนพวกเราดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหลาย หากลูกไตร่ตรองประเด็นนี้ในสติปัญญาอย่างสม่ำเสมอพรอทของความสุขของลูกจะสูงขึ้น เป็นเพียงเมื่อลูกลืมนั่นเท่านั้นที่มายาทำให้ลูกทุกข์ระทม เวลานั้นลูกนั่งอยู่กับพ่อลูกก็จดจำพ่อและมรดก เป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องจดจำชีพบาบา เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะจดจำกฤษณะ แต่ต้องมีความเพียรพยายามในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ หากมีกฤษณะทุกคนก็จะส่งเวดตนเองให้แก่เขาในทันที โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เป็นแม่ผู้ที่มีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะมีลูกเหมือนนกกับกฤษณะหรือมีสามีเหมือนนกกับกฤษณะ เวลานั้นพ่อพูดว่า: พ่อได้มาแล้วและลูกจะได้รับลูกที่เหมือนนกกฤษณะหรือสามีที่เหมือนนกกฤษณะ นั่นหมายความว่าลูกจะพบใครบางคนผู้ที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์และจะให้ความสุขแก่ลูกโดยสมบูรณ์ ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุขในสวรรค์ นั่นคือในดินแดนของกฤษณะ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี่เพื่อจะไปสู่ดินแดนของกฤษณะ ทุกคนจดจำสวรรค์ เมื่อใครบางคนตายผู้คนก็พูดว่าเขาได้กลายเป็นชาวสวรรค์ ดังนั้นพวกเขาควรจะมีความสุข พวกเขาควรที่จะปรบมือกับข้อเท็จจริงที่ว่าเขาได้จากนรกไปและได้ไปสู่สวรรค์แล้ว นั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก เมื่อใครบางคนพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์, จงถามเขาว่า: เขาได้อะไรไปจากที่ไหน? อย่างแน่นอนที่เขาต้องได้ไปจากนรก ดังนั้นนั่นคือประเด็นของความสุขอย่างยิ่ง ลูกควรจะเรียกทุกคนและแจกจ่ายโกลี อย่างไรก็ตามนี้เป็นเรื่องของความเข้าใจ พวกเขาจะไม่พูดว่าเขาได้ไปสู่สวรรค์ถึง 21 ชาติเกิด พวกเขาเพียงแค่พูดว่าเขาได้ไปสู่สวรรค์แล้ว อัจชะ แล้วทำไมท่านถึงเชิญดวงวิญญาณของพวกเขากลับมาที่นี่? ทำไมถึงให้เขากินอาหารของนรก? ท่านไม่ควรจะเรียกเขากลับมาสู่นรกอีกครั้ง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือประเด็นของความรู้ ลูกเรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์และดังนั้นร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์นั้นต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน เมื่อทุกคนตายหมดแล้ว ใครจะร้องให้เพื่อใคร? เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกจะจากร่างของลูกและไปยังบ้านของลูก เวลานั้นลูกกำลังฝึกฝนที่จะจากร่างของลูก มีใครอื่นใดไหมในทั้งโลกที่คงทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้? ลูกๆ รู้ว่านี่คือร่างเก่า พ่อพูดว่า: พ่อได้ยืมรองเท้าเก่านี้มาใช้ พาหนะนี้ได้กลายเป็นเครื่องมือในละคร สิ่งนี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลง ลูกจะได้เห็นสิ่งนั้นอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ลูกได้เข้าใจความลับของละครแล้ว ไม่มีใครนอกจากพ่อมีพลังที่จะอธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูก พาพาลานี้มีหัตถ์ศรัทธาอย่างมาก แม้แต่ผู้ชราที่พูดว่า: พวกเรากำลังไปยังพาพาลาของพระเจ้าเพื่อที่จะกลายเป็นเทพเจ้า หญิงชราไม่เคยที่จะได้ไปศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนหรือหากใครบางคนถามลูกว่าลูกกำลังไปที่ไหน บอกพวกเขาว่า: พวกเรากำลังไปมหาวิทยาลัยของพระเจ้าซึ่งพวกเราศึกษาราชโยคะ บอกพวกเขาด้วยคำพูดเช่นนั้นที่ทำให้พวกเขาประหลาดใจ แม้แต่ผู้ที่แก่ชราที่พูดว่าพวกเขากำลังไปยังพาพาลาของพระเจ้า ที่นี่เป็นเรื่องที่มหัศจรรย์ที่พวกเรามาเพื่อศึกษาเล่าเรียนกับพระเจ้า ไม่มีใครสามารถพูดเช่นนั้น แล้ว

พวกเขาถามว่า: พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนนั้นมาจากไหน? พวกเขาคิดว่าพระเจ้าอยู่ในรูปและนาม เวลาที่ถูกพูดด้วยความเข้าใจนี้ ลูกรู้ถึงหน้าที่การงานของรูปบุษบาแต่ละรูปด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่มั่นคงในสติปัญญาของลูกว่าสูงสุดเหนือสิ่งใดคือ ชีพบาบาและพวกเราคือลูกๆของท่าน อัจชะ ลูกไม่ได้พูดเพียงเพื่อที่จะพูดว่าบราห์มา วิษณุและชังการ์เป็นผู้อาศัยของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ลูกรู้ยิวในหัวใจว่าได้มีการดำเนินการก่อตั้งผ่านบราห์มาอย่างไร ไม่มีใครนอกจากลูกเท่านั้นที่สามารถบอกชีวประวัติให้กับใครก็ตาม พวกเขาไม่รู้จักรับชีวประวัติชีวิตของตนเอง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถบอกชีวประวัติของคนอื่นแก่ลูกได้อย่างไร? เวลาที่ลูกรู้ทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ทั้งหมดที่พ่อรู้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้อาณาจักร ลักษณะและนารายณ์ไม่ได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรด้วยสงคราม ไม่ได้มีสงครามที่นั่น ขณะที่ที่นั่นผู้คนเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะกันอย่างมาก มีมนุษย์มากมายอย่างยิ่ง เวลาที่ลูกรู้ว่าทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้นลงและแล้วลูกจะปกครองทั้งโลก ควรจะเข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกว่า ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของพ่อผ่านดาต้า บาบาสอนว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ท่านไม่ได้พูดว่าลูกต้องจดจำผู้ที่พ่อได้เข้ามาในเขาด้วยเช่นกัน ไม่เลย ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ชันยาสน์เหล่านั้นก็ได้ให้รูปภาพของพวกเขาพร้อมกับชื่อของพวกเขา ลูกจะสามารถถ่ายภาพชีพบาบาได้อย่างไร? ลูกจะเขียนชื่อบนจุดได้อย่างไร? หากลูกเขียนชื่อชีพบาบบนจุด ชื่อนั้นก็จะใหญ่กว่าจุด เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ดังนั้นลูกๆ ลูกควรจะมีความสุขอย่างมากที่ชีพบาบากำลังสอนลูก เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนใช้ใหม่และดวงวิญญาณก็น่าสนใจมาก เวลาที่บาบากำลังเติมเต็มดวงวิญญาณด้วยสันสการ์เหล่านี้ ท่านคือพ่อพร้อมกับเป็นครูและครู ลูกควรจะสอนผู้อื่นถึงสิ่งที่พ่อสอนลูกด้วย จดจำวงจรโลกและดลใจผู้อื่นให้จดจำสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ท่านให้คุณธรรมที่ท่านมีแก่ลูกๆ ท่านพูดว่า: พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข และพ่อทำให้ลูกเป็นเช่นนี้ด้วยเช่นกัน ลูกควรจะให้ความสุขแก่ทุกคนด้วย ลูกไม่ควรที่จะเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก พูดสิ่งต่างๆที่หวานชื่นเหล่านี้เข้าไปในหูของทุกคน: จดจำชีพบาบาและบาปทั้งหมดของท่านจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องให้สาสน์แก่ทุกคนว่าบาบาได้มาแล้ว และพวกเขาควรจะประกาศสิทธิ์ในมรดกนี้จากท่าน ควรจะให้สาสน์นี้แก่ทุกคน ในท้ายที่สุดหนังสือพิมพ์ก็จะตีพิมพ์ด้วย ลูกรู้ว่าในเวลาสุดท้าย ทุกคนจะพูดว่า: โอ้ พระเจ้า! เกมที่มหัศจรรย์ของท่านนั้นพิเศษสุด เพียงท่านเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปแก่พวกเรา ท่านปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์และพาพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ นี่คือนิเวศมนตรี เวทย์มนตรีของพวกเขาเป็นไปเพียงระยะเวลาชั่วคราว ผู้เดียวนี้เปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพถึง 21 ชาติเกิด ลูกกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ด้วยเวทย์มนตรีของมานมานะบาฟ ชื่อทั้งหมด เช่น นักมายากล,พ่อค้าเพชรใช้กับชีพบาบาไม่ใช่บราห์มาบาบา ลูกๆ บราห์มากุมารและกุมารีทั้งหมดกำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกศึกษาแล้วก็สอนผู้อื่น บาบาสอนลูกทั้งหมดด้วยตัวท่านเอง บาบาสอนลูกทั้งหมดด้วยกันแล้วลูกก็สอนผู้อื่น พ่อกำลังสอนราชาโยคะ เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้สร้าง กฤษณะคือสิ่งสร้าง ลูกได้รับมรดกจากผู้สร้าง ไม่ใช่จากสิ่งสร้าง ลูกไม่ได้รับมรดกจากกฤษณะ รูปทั้งสองของวิษณุคือลักษณะและนารายณ์ ในวัยเด็กของพวกเขา พวกเขาถือราตรีและกฤษณะ จดจำประเด็นเหล่านี้อย่างมั่นคงมาก หากชายชราเหล่านั้นจะเล่าเรียนอย่างแหลมคม พวกเขาสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง แต่หญิงชราเหล่านั้นก็ยังคงมีความผูกพันยึดมั่นบางอย่าง พวกเขายังคงติดกับในตาข่ายของสิ่งสร้างของเขาเอง พวกเขาจดจำผู้คนมากมาย มีเพียงในการตัดขาดโยคะของสติปัญญาจากพวกเขาเหล่านั้นทั้งหมดและเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น ในสิ่งนี้ที่มีความเพียรพยายาม ลูกต้องตายขณะที่มีชีวิต เมื่อลูกธนูยิงตรงเป้าของสติปัญญา ก็เท่านั้นเอง! อย่างไรก็ตามลูกยังคงต้องดำเนินต่อไปด้วยศิลปะที่ยิ่งใหญ่ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่แม้จะพูดกับใคร แม้ว่าลูกอาจจะอยู่ในครอบครัวยุค ลูกควรจะมีคนพูดกับทุกคน ลูกควรมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพวกเขา พ่อพูดว่า: การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน หากลูกไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพวกเขา ลูกจะยกระดับพวกเขาได้อย่างไร? ลูกต้องมีความรับผิดชอบของลูกทั้งสองด้าน บางคนก็ถามบาบา: ฉันควรจะไปงานแต่งงานใหม่? บาบาก็พูดว่า: ทำไม่ถึงไม่ล่ะ? พ่อเพียงแต่พูดว่า: ดันหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องเอาชนะสิ่งนั้นและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ในยุคทองของพวกเขาทั้งหมดนั้นปราศจากกิเลส สิ่งสร้างเกิดขึ้นด้วยพลังโยคะ พ่อพูดว่า: จงกลับมาปราศจากกิเลส อันดับแรกทำให้มั่นคงว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับชีพบาบาและชีพบาบาเหล่านั้นกำลังบอกเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดแก่ลูก วงจรโลกนี้ยังคงหมุนต่อไปเรื่อย อันดับแรกเหล่าเทพได้มา พวกเขาหนีสะโตประธาน และแล้วขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิด พวกเขาก็ได้้อย่างตาโมประธาน โลกนั้นกลับมาเก่าและไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณนั้นไม่บริสุทธิ์ ไม่มีสิ่งใดที่มีสาระที่นี้ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างดอกไม้และผลไม้ของยุคทองและสิ่งเหล่านั้นที่นี้ ไม่เคยมีสิ่งที่เป็นที่เปรียบหรือหมิ่นอายใจที่นั้น ลูกได้สัมผัสของสถานที่นั้น หัวใจของลูกปรารถนาที่จะนำดอกไม้และผลไม้เหล่านั้นกลับมาที่นี้ แต่เมื่อลูกกลับมา สิ่งเหล่านั้นก็หายไป พ่อทำให้ลูกๆ สนุกสนานด้วยการให้หมิ่นอายแก่พวกเขา พ่อทางจิตนั้นคือผู้เดียวที่สอนลูก เป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายที่ศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณมีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ที่เขา กำลังจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อด้วยเช่นกันและเขากำลังจะกลายเป็นนายของโลก ทุกคนจะไปสู่สวรรค์ แต่ไม่ใช่ลูกๆทั้งหมดจะเรียกว่าเป็นลักษณะหรือนารายณ์ เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับมรดก ไม่มีใครนอกจากพ่อ

สามารถให้ความรู้แก่ลูก นี่คือมหาวิทยาลัยและผู้ที่เยาว์วัย,ผู้ที่บรรลุนิติภาวะและแก่ชราทั้งหมดศึกษาที่นี่ ลูกเคยเห็นวิทยาลัยเช่นนั้นหรือไม่? ที่นั่นพวกเขาได้กลายเป็นนักกฎหมายหรือหมอ ในขณะที่ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกรู้ว่าบาบาคือครูและสัตบุรุษของลูก และท่านจะพาลูกกลับไปกับท่าน และแล้วตามการศึกษาเล่าเรียนของลูก ลูกจะไปและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลูกตามลำดับของการเรียนในดินแดนแห่งความสุข พ่อฉันไม่เคยแม้กระทั่งจะเห็นยุคทองของลูกเลย ชีพบาบาถามว่า: พ่อได้เห็นยุคทองไหม? ต้องมีการมองเห็นยุคทองด้วยร่างกาย แต่ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ดังนั้นท่านจะสามารถเห็นได้อย่างไร? ท่านพูดกับลูกๆ ที่นี้ และท่านนั้นก็เห็นว่าทั้งโลกนั้นเก่า โดยที่ไม่มีร่างกายท่านไม่สามารถมองเห็นสิ่งใด พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในโลกที่ไม่มีบริสุทธิ์และในร่างที่ไม่มีบริสุทธิ์และทำให้ลูกบริสุทธิ์ พ่อไม่ได้เห็นแม้แต่สวรรค์ ไม่ใช่พ่อสามารถที่จะมองเห็นสวรรค์อย่างลับๆโดยผ่านร่างกายของใครบางคน ไม่เลย สิ่งนั้นไม่ได้อยู่ในบทบาทของพ่อ ลูกรับฟังสิ่งใหม่ๆ มากมาย ดังนั้นลูกต้องไม่ผูกพันหัวใจของลูกกับโลกเก่านี้ พ่อพูดว่า: มากเท่าที่ลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงตามนั้น ทั้งหมดนั้นเป็นเกมของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึง ผู้คนอยู่ในความบริสุทธิ์ขณะที่พวกเขาอยู่ในการจาริกแสวงบุญ แต่เมื่อพวกเขากลับบ้าน พวกเขาก็ได้ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง ลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมากลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของท่าน ลูกต้องกลับมาสะอาดประจําวันด้วยการมีภาระจดจําระลึกถึงพ่อ สนิมนั้นก็ได้สะสมไว้ในลูกถึง 63 ชาติเกิด และลูกต้องขจัดสิ่งนั้นในชาติเกิดนี้ ไม่ได้มีสิ่งใดที่ยากลำบาก ลูกต้องละทิ้งความหิวโหยที่ลูกมีต่อการดื่มยาพิษ ลูกต้องไม่แม้กระทั่งคิดถึงสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: ลูกเคยอยู่อย่างไม่มีความสุขมาหลายต่อหลายชาติเกิดด้วยกิเลสเหล่านั้น ท่านมีความเมตตามากต่อกุมารี ด้วยการไปยังโรงพยาบาลนตรี ทุกคนนั้นก็ได้กลายเป็นผู้ที่เสียคน เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่พวกเขาขึ้นไปสู่นรก บาบาพูดกับใครบางคน: ไม่เป็นไร หากลูกจะดูภาพยนตร์ แต่จากการที่เห็นลูกไป ผู้อื่นมากมายก็จะเริ่มต้นที่จะไปที่นั่น เหตุนี้เองลูกต้องไม่ไปที่นั่น ผู้นี้คือบักกีราท(พาหนะที่โชคดี) ท่านคือพาหนะที่มีโชค ผู้ที่ได้กลายเป็นเครื่องมือในละครที่จะให้พาหนะของท่านยิ้มใช้ ลูกเข้าใจว่าบาบาเข้ามาในผู้นี้ นี่คือม้าของฮุสเซน ท่านทำให้ลูกๆ ทั้งหมดสวยงาม พ่อเองก็สวยงาม และท่านก็ได้ยิ้มพาหนะนี้มาใช้ บทบาทของท่านในละครเป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณที่เวลานี้ได้กลับมาเกลียดต้องถูกทำให้กลายเป็นยุคทอง พ่อหรือละครที่เป็นผู้ทรงอำนาจ? เป็นละคร แต่แล้วภายในสิ่งนั้น ในบรรดานักแสดงทั้งหมดใครคือผู้ทรงอำนาจ? ชีพบาบาและแล้วก็ราวัน เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีอาณาจักรของราม และครึ่งวงจรที่มีอาณาจักรของราวัน ลูกๆ บางคนเขียนถึงพ่อครั้งแล้วครั้งเล่าว่าพวกเขาลืมพ่อ พวกเขาได้อยู่อย่างเศร้าหมอง โอ้! แต่พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกและดังนั้นเหตุใดลูกจึงได้อยู่อย่างเศร้าหมอง? ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ จะให้บาบาให้ดีลึกแก่ลูกเลยเช่นนั้นหรือไม่? ลูกต้องทำให้ตนเองมีค่าควรแก่การให้ดีลึกของอำนาจในการปกครองตนเองแก่ตัวลูกเองด้วยความรู้และโยคะ ฝ่าฝืนแต่จดจําพ่อ และลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การให้ดีลึกแก่ตัวลูกเอง ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบาบาคือพ่อ ครู และสัตบุรุษที่แสนหวานของลูก ท่านทำให้พวกเราในอ่อนหวานอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าอย่างแน่นอนที่ลูกจะไปสู่ดินแดนของกฤษณะอย่างแน่นอนที่บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ทุก 5000 ปี และแล้วก็กลายเป็นนรก ผู้คนคิดว่าเป็นสวรรค์ที่นี้สำหรับผู้ที่มีดวงตาและผู้ที่ยากจนนั้นอยู่ในนรก อย่างไรก็ตามไม่ได้เป็นเช่นนั้น นี่คือนรก อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจําระลึกถึง:

1. โรงพยาบาลนตรีเป็นหนทางไปสู่นรก ดังนั้นลูกต้องไม่ดูภาพยนตร์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึง อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับโลกเก่านี้
2. อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ต่อใครด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก ลูกต้องพูดสิ่งที่หวานชื่นเข้าไปในหูของทุกคน เตือนทุกคนให้จดจําระลึกถึงพ่อ ลูกต้องเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิของดินแดนที่ปราศจากความทุกข์และอยู่ในโลกของความสุขอย่างสม่ำเสมอ ด้วยพลังของความบริสุทธิ์
รากฐานของความสุขและความสงบคือความบริสุทธิ์ ลูกๆ ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของพวกเขาคือความสูงส่งและความศักดิ์สิทธิ์ ที่ใดมีพลังแห่งความบริสุทธิ์ ที่นั่นมีความสุขและความ

สงบโดยอัตโนมัติ ความบริสุทธิ์คือแม่ของความสุขและความสงบ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์จะไม่เคยมีความ
ทุกข์เลย พวกเขาเป็นจักรพรรดิแห่งดินแดนที่ปราศจากความทุกข์: มงกุฎของพวกเขาพิเศษที่สุดและ
บัลลังก์ของพวกเขาก็มีความพิเศษสุดเช่นกัน มงกุฎแห่งแสงเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์
นั่นเป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายนี้ การมีความคิดเหล่านี้คือการมีความคิดของตนเองดั้งเดิม

คติพจน์:

*** โอม ชานติ ***